

Audiodeskrypcja tablicy „Planety i bogowie – mitologia rzymska zapisana na niebie”

Tablica ma układ pionowy i komiksową stylistykę. Tło jest ciemnoniebieskie, a informacje umieszczono w dużych, jasnych polach o zaokrąglonych rogach. Dominują kolory: granatowy, biały, żółty, czerwony i pomarańczowy.

Na samej górze, na białym tle, znajdują się logotypy organizatorów oraz informacja o finansowaniu projektu. Po lewej stronie znajduje się znak Ministerstwa Edukacji Narodowej. Pośrodku umieszczono informację, że projekt jest finansowany ze środków budżetu państwa przyznanych przez Ministerstwo Edukacji w ramach programu „Kompas Młodego Obywatela”. Po prawej stronie znajduje się kolorowy znak stowarzyszenia Entuzjaści Uśmiechu.

Poniżej, na szerokim granatowym pasie, dużymi żółtymi literami zapisano tytuł całej wystawy:

„Polacy w kosmosie i tajemnice Wszechświata”.

Po lewej stronie tytułu znajduje się komiksowa postać astronauty w białym skafandrze, unoszącego dłoń w geście powitania. Po prawej stronie widoczna jest biało-czerwona rakieta lecąca w górę. Spod rakiety wydobywa się pomarańczowy płomień. Za nią częściowo widoczna jest Ziemia.

Niżej, w dużym jasnym polu, znajduje się tytuł tablicy zapisany dużymi czerwonymi literami:

„Planety i bogowie – mitologia rzymska zapisana na niebie”.

Poniżej tytułu tablica została podzielona na dwie części.

Po lewej stronie znajduje się krótkie wprowadzenie:

Już starożytni Rzymianie zauważyli, że niektóre jasne obiekty na niebie zmieniają swoje położenie. Nazwali je planetami, czyli „wędrowcami”, i nadali im imiona swoich najważniejszych bogów. Nazwy te są używane do dziś.

Po prawej stronie znajduje się komiksowa ilustracja łącząca starożytność z astronomią. Po lewej stronie ilustracji widoczna jest starożytna świątynia z wysokimi kolumnami. Obok niej, w jednej linii, przedstawiono kolorowe planety Układu Słonecznego. Nad planetami zaznaczono cienkimi, przerywanymi liniami ich orbity. W tle znajdują się niewielkie gwiazdy.

Ilustracja symbolicznie łączy świat starożytnych bogów ze współczesnymi nazwami planet.

Niżej rozpoczyna się główna część tablicy zatytułowana:

„Planety i ich boscy patroni”.

Informacje rozmieszczono w dwóch kolumnach. Każdej nazwie planety towarzyszy opis bóstwa oraz kolorowa ilustracja przedstawiająca jego postać.

W lewej kolumnie znajdują się kolejno Merkury, Wenus, Mars i Jowisz.

Merkury – posłaniec bogów, opiekun podróżników i kupców.

Merkury jest najszybciej poruszającą się planetą. Okrąża Słońce w zaledwie 88 dni. Starożytni zauważyli, że szybko przesuwa się po niebie, dlatego skojarzyli go z Merkurym – rzymskim posłańcem bogów, który był symbolem szybkości i zwinności.

Obok tekstu przedstawiono młodego mężczyznę w jasnej, krótkiej szacie i skrzydlatym nakryciu głowy. W jednej ręce trzyma laskę oplecioną przez dwa węże – kaduceusz, charakterystyczny atrybut Merkurego.

Wenus – bogini miłości, piękna i harmonii.

Wenus jest najjaśniejszą planetą widoczną z Ziemi. Jej niezwykle blask sprawił, że starożytni kojarzyli ją z pięknem i wyjątkowością. Tak jak piękna bogini przyciągała uwagę ludzi, tak jasna planeta przyciągała wzrok każdego, kto spoglądał w niebo.

Ilustracja przedstawia młodą kobietę o długich, falujących włosach, ubraną w długą różową suknię. W jednej dłoni trzyma kwiat, a w drugiej muszlę.

Mars – bóg wojny i odwagi.

Mars ma rdzawoczerwony kolor, który od dawna przyciągał uwagę ludzi obserwujących nocne niebo. Starożytni Rzymianie kojarzyli jego czerwoną barwę z krwią, walką i polem bitwy. Dlatego nazwali tę planetę imieniem boga wojny.

Na ilustracji Mars przedstawiony jest jako wojownik. Ma hełm z czerwonym pióropuszem oraz ciemną zbroję. W jednej ręce trzyma długą włócznię, a w drugiej okrągłą czerwoną tarczę.

Jowisz – najważniejszy bóg rzymski, władca nieba i bogów.

Jowisz jest największą planetą Układu Słonecznego. Starożytni Rzymianie znali Jowisza jako najpotężniejszego ze swoich bogów – władcę nieba i pozostałych bogów. Dlatego największą planetę nazwali właśnie jego imieniem.

Na ilustracji Jowisz przedstawiony jest jako dojrzały, brodaty mężczyzna w długiej jasnej szacie. Przy jego ramieniu znajduje się duży orzeł. W dłoni bóg trzyma błyskawicę – symbol swojej władzy nad niebem.

W prawej kolumnie znajdują się Saturn, Uran i Neptun.

Saturn – bóg rolnictwa, urodzaju i czasu.

Saturn potrzebuje około 29 i pół roku ziemskiego, aby okrążyć Słońce. Starożytni Rzymianie kojarzyli jego powolny ruch z upływem czasu. Ich bóg Saturn był związany z rolnictwem i czasem. Dlatego planetę nazwano jego imieniem.

Ilustracja przedstawia starszego, brodatego mężczyznę w długiej szacie. W jednej ręce trzyma sierp – narzędzie związane z rolnictwem. W drugiej dłoni znajduje się niewielka kula.

Uran – uosobienie nieba, ojciec Kronosa, czyli Saturna, i dziadek Zeusa, czyli Jowisza.

Uran został nazwany na cześć Uranosa – starożytnego greckiego boga i uosobienia nieba. Planetę odkrył w 1781 roku William Herschel.

Na ilustracji Uranos przedstawiony jest jako brodaty mężczyzna w długiej niebieskozielonej szacie. W jednej ręce trzyma wysokie berło, a w drugiej kulę przypominającą planetę otoczoną pierścieniem.

Neptun – bóg mórz, oceanów i wód.

Neptun ma intensywnie niebieski kolor, który przypomina barwę głębokich oceanów. Starożytni Rzymianie czcili Neptuna jako boga mórz i wód. Dlatego, gdy odkryto tę odległą, niebieską planetę, otrzymała imię właśnie tego boga.

Ilustracja przedstawia brodatego mężczyznę w niebieskiej szacie. W jednej ręce trzyma wysoki trójząb. Za jego plecami unosi się duża niebieska fala, podkreślająca jego związek z morzem.

Na samym dole prawej kolumny znajduje się jeszcze jedno jasne pole zatytułowane:

„Mitologia w kosmosie”.

Nie tylko planety mają boskie imiona. W całym kosmosie znajdziemy nazwy zaczerpnięte z mitologii.

Wśród księżyców planet są między innymi Europa, Ganimedes i Tytan.

Wśród gwiazdozbiorów – Orion, Herkules i Andromeda.

Nazwy związane z mitologią pojawiają się także w nazwach mgławic i galaktyk oraz rakiet i statków kosmicznych, takich jak Apollo, Hermes czy Pegaz.

Obok tekstu znajduje się komiksowa postać Herkulesa. Jest przedstawiony jako bardzo silny, muskularny mężczyzna z brodą i długimi włosami. Stoi na skale, a na ramieniu trzyma dużą drewnianą maczugę. Jego postać symbolizuje obecność bohaterów i postaci mitologicznych również w nazwach obiektów związanych z kosmosem.

Na samym dole tablicy znajduje się biały pasek poświęcony dostępności.

Po lewej stronie umieszczono symbol otwartej książki oraz dłoni z uniesionym kciukiem. Oznacza on tekst łatwy do czytania i rozumienia – ETR.

W środkowej części znajduje się symbol oka oraz informacja dla osób niewidzących i słabowidzących o audiodeskrypcji i dźwiękowej wersji treści.

Po prawej stronie znajduje się rysunek telefonu oraz kod QR. Po jego zeskanowaniu można przeczytać tekst łatwy do czytania – ETR – lub wysłuchać wersji audio.

Koniec audiodeskrypcji tablicy.